

DEKLIŠKI SHOD V ŠMARJU.

Za okrajni dekliški shod v Šmarju vlada v okraju in v sosednih krajih veliko zanimanje. Dekliška mladina šmarskega okraja bo 70letnico smrti največjega svojega rojaka, škofa Slomškega, proslavila na dostojen in veličasten način. Slavnost se bo vršila pri sv. Roku nad Šmarjem v nedeljo, 17. julija. Spored je ta-le: ob pol 10. uri predpoldne se začne procesija z Najsvetejšim, potem je pridiga in slovesna sv. maša. Po cerkvenem opravilu dekliško zborovanje pod milim nebom. Popoldne večernice s cerkvenim govorom. V cerkvi govorita g. kanonik Časl in predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec. Na izvincerkvenem dekliškem zborovanju govori gospa ravnateljica Antonija Štupca o Slomškem z ozirom na žensko mladino. Članice Marijinih družb, dekliških zvez in vobče krščanska dekleta, udeležite se Slomškove proslave v najobilnejšem številu!

==

DEKLIŠKI SHOD V NAZARJU.

V Nazarju, v prelepi cerkvi Marijini, ki kraljuje nad Zgornjo Savinjsko dolino, bo v nedeljo, 7. avgusta, velik dekliški shod. Njegov namen je: povodom sedemdesetletnice smrti škofa Slomškega obnoviti med slovensko mladino vzgojna in življenjska načela velikega učenika našega ljudstva. Cerkvena govora imata preč. g. kanonik Časl in predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec. Na izvincerkvenem zborovanju govori gospa ravnateljica Antonija Štupca. Dekleta Savinjske doline, dobro pripravite ta svoj shod!

==

Razbor pri Slovenjgradcu. Da ne bi gospod urednik mislil, da nas je kriza že docela uničila in da Razborčani sploh ne eksistiramo več, naznanjamo, da vkljub vsemu še precej živahno delujemo. Tukajšnje katoliško izobraževalno društvo si bo te dni nabavilo novi oder in bo na »lepo nedeljo« dne 24. t. m. priredilo po službi božji v tukajšnji šoli tridejansko igro »Užitkarji«. Vabite se vsi prijatelji

iger in »lepih nedelj«, da nas takrat posetite! Ne bo vam žal!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Tukajšnje bralno društvo ponovi igro »Pri kapelici« v nedeljo dne 17. t. m., popoldne ob 16. uri. Ker je fara obširna, bo prireditev v Črmljenškuna prostem gostilne Pihler. Na sporedu je tudi petje in svira tamburaški zbor.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnji fantovski odsek Prosvetnega društva ponovno vprizori v nedeljo dne 17. t. m., popoldne po večernicah, v Društvenem domu petdejansko igro »Repoštev«. Domačini, pa tudi sosedje, kateri se hočete videti, kakšno usodo morajo prenašati trije popotni rokodelci, pridite ta dan gotovo pogledat! Ne bo vam žal! Vstopnina nizka! Bog živi!

Vzglede izrednih nesreč.

Ako čitamo poročila o izrednih slučajih nesreč, ki so se zgodili tekom enega leta, bi se človek najrajši zaklenil v stanovanje in sploh ne prestopil domačega praga. Vendar uravnava usoda življenje tako, da človek nikakor ni varen v svojem lastnem stanovanju. Da je naša trditve resnična, naj vam dokažejo sledeči resnični vzgledi.

Eksplodzija tintnika in umetnega očesa.

Tajnico večjega zasebnega podjetja je prestrašil pok, ki je odjeknil iz sosedne sobe, v kateri je pisal šef. Dekle je bila uverjena, da je počil strel in je skočila v šefovo sobo. Predstojnik je sedel za pisalno mizo in je komaj iztišal iz sebe besede: »Tintnik je eksplodiral.« Pozneje so dognali, da je zadel eden od steklenih drobcov šefovo oko in ga oslepil. Uradnik zavarovalnice, pri kateri je bil šef zavarovan za slučaj nezgode, je ugotovil, da je sijalo jutranje solnce tako močno na debelo steklo črnilnika, da je počilo in razneslo črnilo.

Še bolj nepričakovana nego zgorajna nesreča je bila ona, ki je zadela pred kratkem tvorniškega delavca, ki je imel umetno — stekleno oko. Med delom se je umetno oko razpočilo in pretres je

bil tako silovit, da se je enooki onesvestil in so ga drobci umetnega oka precej nevarno poškodovali.

Meteor preprečil revolucijo.

Gotovo zelo redek je slučaj, da bi človeka zadela meteor (kamen) iz neba. In vendar je končal pred 25 leti meteor revolucijo na ta-le način: General Pablo Castilliano, ki je začel leta 1907 revolucijo proti vladi v Nikaragui (osrednja Amerika), je sedel lepega večera mirno v svojem šotoru na travnati pusti nedaletč od Punta Cabecas. Naenkrat je prebil meteor streho šotora in ubil generala. Vojaki, ki so bili z generalom na pohodu proti vladi, so bili prepričani, da je zadela upornika očitna kazen božja in so se takoj podali.

Udar strele in pljučnica.

Veliki nevarnosti so izpostavljeni v poletnem času ljudje, kar se tiče udara strele. Cezar Beltram, ugleden prebivalec francoskega mesta Lyon, je bil v življenju petkrat zadet od strele, a je umrl v visoki starosti na pljučnici, katere pa nikakor ni povzročila strela.

Visoko v zraku pičen od kače.

Nekaj vsakdanjega je danes, da letalci ali pa tudi potniki z letali vred ponesrečijo. Kar se je pa pripetilo severoamerikanskemu letalskemu poročniku Wigginsu, je pa resnično nekaj nenavadnega. Ko je frčal v aeroplanu čisto sam 1000 m v zraku, ga je pičila kača klopotača. Ohranil je toliko duha prisotnosti, da se je spustil takoj na zemljo, poiskal zdravnika in si otel v zadnjem trenutku življenje. Ostala pa je nerazvozlana zagonetka, kako se je mogla tako strupena kača neopaženo vtihotapiti v letalo.

Nesreče pod domačo streho.

Ako čitamo statistiko nesreč, bomo uvideli, da se jih zgodi največ pod domačo streho. Je vendar na dnevnem redu, da kedo pade z okna na cesto, se nevarno ureže v svojem stanovanju, se

umik v turški tabor, kar se je jima tudi posrečilo.

Branitelji Siska pod poveljstvom kanonika Blaža Gjurača so se pripravili koj na izpad, ko so videli, da prede Turkom slaba in da hočejo pribežati za vsako ceno v tabor, kjer bi bili mnogo na boljšem nego na otoku. Kakor jastrebi so planili Blaževi vitezi in 300 mož iz utrdb proti mostu, da preprečijo Turkom pobeg v utrjeno taborišče. Pribrzeli so preko mosta v trenutkih, ko so potiskali s strelj Turčine proč od mosta strelci pod Blagajem ter Prankom. Navala od spredaj, od strani in še obenem od zadaj tudi dvakratna turška premoč na otoku ni vzdržala. Most in tabor sta bila za Turke izgubljena. Preostal jim je le še pobeg proti kotu, katerega tvori Kolpa z Odro. Za daljše pomisleke pri najnujnejšem begu in splošni zmedbi ter upadu poguma ni bilo časa. Turški begunci so poskakali v strahu za življenje v reko, da bi se rešili s plavanjem. Nastal je mež med jezdec in pešci, vsak je skušal biti med prvimi na drugem bregu. V pehanju za življenje so se Turčini sami med seboj pobijali, večina jih

je pa itak utonila. Glavni posel nad turško armado na otoku so opravili strelci. Meč in kopje nista prišla prav do veljave, ker je bila turška sila prenašlo strta, zatekla se je k rešitvi z dirom v reko, kjer jo je sprejel hladen grob. Vitezi so iztikali po bojni ravni za poveljniki in begi, a niso naleteli nanje. Vrtinci popolne zmede in obupa so potegnili seboj tudi najvišje in najhrabrejše.

Pavel, ki je bil med prvimi od kanonikove čete, je bliskal s sokoljim očesom za nekom, ki je bil dokaj let živalsko kruta šiba božja za Jugoslovane, za — Hasanom pašo. Ni ga bilo mogoče zgrešiti, saj je bil kot vrhovni poveljnik oblečen že na zunaj v sijaj sigurne zmage nad kristjani. Sedel je v dragocenem sedlu na zlahtnem konju, v svetlem oklepu in povrh še ogrnjen v temno rdečo svilo, ki je bila vsa prepletena z zlatimi in srebrnimi vezeninami in okrašena z utkanimi modrimi in rdečimi cveticami. Z že zahripanim glasom se je drl nad begunci, mahal svarilno z zakrivljeno sabljo in skušal rešiti porazni položaj s svojo mogočno osebnostjo. Nekaj begov je posluhnilo njegove klice, že brzelo k njemu po po-

lerjeva mati j) bila zagrizeno strastna prvobojevnica abstinencnega gibanja. V prejšnjih letih je obiskovala v družbi drugih plemenitih žensk najbolj zakotne beznice in tamkaj spreobrnala najbolj zakrknjena pljanc. Družina Rockefeller je izdala že milijone za širjenje abstinence.

Celotno ameriškano javnost je prenetil odpad mladega Rockefellerja od gibanja, katerega je navdušeno podpiral leta in leta. Kot vzrok za izstop iz abstinence organizacije naveda ta mladi milijarder dejstvo, da bi bila za Ameriko veliko bolj koristna zmernost, ne

ožge ali zastrupi. Nekaj uprav opasne-ga je, ako se človek poda doma v ko-palno sobo. Električne napeljave v bli-žini kopalnih banj so povzročile že ne-štete najhujše nesreče. Še ni dolgo, ko se je dotaknil neki mož v kopalnici v banji električne žice. Udar električne sile je kopalca tako presenetil, da se je pognal iz banje, skočil skozi okno in se ubil.

Mladega moža, ki se je vrnil po krat-ki odsotnosti domov, je izvoljenka pri pozdravu tako močno objela, da mu je zlomila dve rebri.

Drug zaljubljenec je plesal s svojo ljubico po sobi. Draga se je nagloma ozrla in pri tem je zadela z iglo v laseh ljubega v uho tako nesrečno, da je bil ob sluh na eno uho.

Mestni ljudje radi pobirajo po cestah stare podkve, jih obešajo nad vrata ali na stene v trdni veri, da prinese stara podkev srečo. Še ni dolgo, kar je padla težja podkev, ki je visela nad duri, zna-menitemu francoskemu učenjaku na glavo in ga je oropal udar železa na možgane spomina.

Ti vzgledi nas naj uverijo o resnič-nosti pregovora, ki pravi, da nas zade-ne vsikdar ona nezgoda, katere niti pričakovali nismo.

St. Janž pri Dravogradu. Tukaj je imelo ga-silno društvo veliko tombolo, ki je bila dobro obiskana od blizu in daleč. Akoravno nas tla-či neznosna gospodarska kriza, smo si vendar le naročili večji zvon, za katerega je pričel zbirati prostovoljne prispevke že prejšnji g. župnik Anton Mojžiček. Na obletnico inštalaci-je in za 30letnico mašništva g. sedanjega župnika Antona Esenko smo dobili večji zvon, po katerega smo šli v Dravograd na kolodvor dne 9. julija in ki je bil slovesno blagoslov-ljen dne 10. t. m. ob 10. uri dopoldne pri sv.

maši. Isto nedeljo kakor novi zvon je bila blagoslovljena tudi nova motorna brizgalna.

Razbor pri Slovenjgradcu. Da tukajšnji ob-čani ne bi tožili o brezposelnosti, smo se pre-tekli mesec »korajžno« vrgli na kuluk in do-bro popravili naše občinske ceste, za kar gre nekaterim, ki so se posebno trudili, lepa za-hvala! Tudi tukajšnji gostilničar g. Pečolar je dal delavcem precej zaslužiti, ker si stavi no-vo gospodarsko poslopje. V tukajšnjem šols-kem vrtu bi tudi lahko nekateri dobili delo — seveda pri svoji hrani!

Pameče pri Slovenjgradcu. Veste, kaj že go-vore pri nas vse Urške, Micke, Nežke, Fran-čeki in Janezi, pa kar vabijo vse, in pravijo, da gredo vsi v nedeljo dne 17. julija, ob pol štirih popoldne k Rotovniku v Pameče, kjer naši gasilci vprizore veseloigro v treh de-ja-njih »Poslednji mož«. To vam bo smeha na ko-že in zabave na kilometre. Po igri pa bo v Rotovnikovem sadovnjaku koncert s prosto zabavo. Zato naj prihitijo vse staro in mlado v luškane Pameče, da se tu pošteno in ceno razvedri. Tu bodo štartali vsi, ker tukajšnje gasilno društvo preskrbi vsakemu prost polet v vsemirje. To bo vsekakor novost. — Dne 25. julija obhaja naš farni patron svoj god. God sv. Jakoba pa obhajamo vsako leto na prijaz-nem in razglednem hričku sv. Ane, pamečke podružnice. Tu je krasna razgledna točka, kjer imaš razgled po Mislinjski, Labudski in Mežiški dolini in vidiš našo goro Urško, Ve-liko Kopo, Peco in za njimi Karavanke ter še mnogo gora. Bogato je tu oškodovan, kdor ljubi razgled, pa tudi tisti, ki pride na božjo pot. Na Jakobovo se tu že od 7. ure zjutraj na-prej vrše sv. maše, ob desetih pa je slovesna procesija z Najsvetejšim. Pričakuje se ta dan 5—6 duhovnikov, kateri bodo slovesnost še povečali. Tudi topiči bodo pokali. God sv. Ane pa se zopet slovesno obhaja ter bo tudi ta dan več sv. maš. Zato naj dne 25. julija prihitijo vsi Jakeci, dne 26. pa vse Anice, da tu proslavijo svoj imendan. Točila se bo tu izborna in ce-nena kapljica, k župci pa dobijo še ogromen kos mesa. Nedelja po Jakobovem pa je pri Sv. Ani »lepa nedelja«, dne 24. julija pa pri fari v Pamečah.

Devica Marija v Brezju. Prostovoljno gasil-no društvo v Devici Mariji v Brezju pri Mari-

boru priredi veliko dobrodelno tombolo v ne-deljo dne 17. julija 1932, ob treh popoldne na vrtu g. M. Lešnika.

St. Peter pri Mariboru. Novo trgovino z me-šanim blagom otvoril v hiši g. Sande s 15. ju-lijem gđ. Marica Penič, dozdaž uslužbena v trgovini svoje tete gospe Mire Penič v Mari-boru. — Suša se po poljih in travnikih že ze-lo čuti. Če ne bo kmalu dežja, ne vemo, kaj bo. No, imamo pa upanje, da bomo tudi dež še pravočasno dobili. — Igra »Pri kapelici«, ki se je vprizorila pri St. Petru, se bo pono-vila in sicer v Grušovi, tako da bodo tudi na-ši sosede imeli enkrat veseli dan.

Sv. Trojica v Slov. goricah. To vam je na Petrovo bilo nestrpne pričakovanja, potem pa še gledanja, začudenja in pritrjevanja! Ne-kateri so kar z odprtimi očmi in usti gledali in se čudili. Kaj pa se je vendar zgodilo? Eh, požarniki so prišli vkup od blizu in daleč in imeli na Petrovo po večernicah v našem trgu skupno vajo. Prišli so požarniki z motornimi brizgalnami z Desnic, od Sv. Lenarta, od Sv. Ane in s Pesnice; ročne brizgalne so pa imeli Trojičani in Bišanci. Pa so prišli še benediški, barbarski in antonjevski ognjegasci. In na plat zvona so pričele delovati brizgalne. To vam je brizgala voda po strehah, da se kar načuditi nismo mogli. Vse brizgalne so delovale brez-hibno in vsi požarniki so hitro in sigurno vr-šili odkazano jim delo pri brizgalnah in pri ceveh. Težko je dati prednost kaki brizgalni; pozneje so pričele delovati samo one brizgal-ne, ki so morale črpati vodo iz oddaljenejših mlak. Tega gasilskega nastopa so se med dru-gim udeležili g. Košir, zastopnik brizgaln ter brizgalnih potrebščin v Celju; potem g. Kranjc in g. Golob, načelnik in podnačelnik gasilske župe za mariborski srez levi breg ter g. dr. Weixl in dr. Gorišek od Sv. Lenarta. Zares je bil ta popoldan nekaj novega in podučnega za naše radovedne oči. — Na Petrovo se nam je prenovil naš cerkveno-konkurenčni odbor. Za novega načelnika je bil izvoljen g. Konrad Golob, za nove odbornike pa g. dr. Weixl ter kmeta Janez Kranjc in Karl Pravič. Za občino Osek pa še ni padla kocka, kdo bo prišel v ta odbor. Čaka pa naš cerkveno-konkurenčni od-bor sicer težko in neprijetno, vendar pa jako hvaležno delo popravljanja zunanjsčine naše

go pa usiljena popol-na abstinencia, ki raz-množuje le zločinstvo. Predsednik Butler je namreč voditelj onih treznih in razsodnih osebnosti, ki so za od-pravo alkoholne pre-povedi. Rockefellerje-va izjava je izzvala v enem taboru največjo razočaranje, v drugem pa nepopisno radost.

Tudi rekord.

Čuden rekord je do-segel ljubosumen za-škonski mož v Osh-kosch v severoameri-ški državi Wisconsin. Ob pol osmih predpol-dne je ustrelil iz lju-bosumnosti svojo že-no. Po krvavem de-ja-nju se je v avtomobi-lu odpeljal v 8 milj oddaljeni Oshkosch, kjer se je 20 minut po

velja, ko se je pojavil na bojišču izza dvobojev znani krščanski vitez v belem, v vetru plapolajo-čem plašču in z bujno okrašeno čelado. Že pogled na smrtonosca je razbegnil častnike od paše, ki je znal, da bo sedaj tudi po njem. Vitez je bil v par skokih z golim mečem v roki pri Hasanu, mu zasadil pogled v krvoločni obraz, kakor bi se hotel še enkrat uveriti, če ima opravka s pravim kristjanožerom. Niti tega pogleda ni vzdržal z rdečo svilo našemljeni trinog, stresel se je kakor trepetlika na polju, prestavil krivi meč iz desnice v levico in se pokrižal na dolgo od čela na prsa ter počez. Pavel je znal, da je strašni Hasan po-turica, a znamenje križa ga je toliko presenetilo, da je zadržal zamahljaj z mečem, da bi si bil na jasnem, če res nima mogoče pravega spokornika pred seboj. Trenotek vitezovega presenečenja je izrabil zvitez in lopnil na vso moč s sabljo po Pavlovi čeladi, katero bi bil preklal na dvoje, da ni bila iz najbolj odporne jekla ter vestno roč-no delo. S pomočjo hipne prevare prizadjan uda-rec ni dosegel nameravanega cilja. Hasan je obrnil z vso naglico hrbet ter planil s konjem

vred v reko. Pavel je sledil pasjemu sinu do bre-ga, vzel lok, ga opremil s strelco in razbral iz gneče potapljaajočih se ubežnikov z rdečo svilo ovitega gospodarja Bosne. Pušica je zadela po-turčenca od zadaj in mu prodrila do polovice skozi hrbet v prsa.

Obračun med Hasan pašo in orjaškim slo-venskim vitezom so videli od daleč razni kapi-tani krščanske vojske in med drugimi tudi Adam Ravbar s Krumperga. Ko je opravil Pavel svoje, je krenil po bojni ravni, da bi se pridružil svoje-mu oddelku.

Na desnem bregu Kolpe je bil še vendarle turški tabor in v njem dobrih 25.000 nedotaknje-nih vojakov! Ta bojna sila je bila v zelo ugodnem položaju in bi še bila lahko trikrat kos zmagoval-cem na otoku. Prizori popolnega poraza izbrane-ga moštva na levem Kolpinem bregu so tolikanj zmedli tudi turško taborišče, da so bili poveljniki ob oblast nad množicami moštva. Popolnoma zmešani in popadeni od obupa vsled nepričako-vanega udarca so zapalili taboriti smodnik. Veli-ke zaloge streliva so buhnile s strašnim bliskom,